

køre grisen til Tyskland for at få den slået ihjel og sejle tarmene til Kina for at få dem lavet til pølser. Jeg ved ikke rigtig, hvor mange der ville have lyst til at sætte tænderne i de pølser, hvis de vidste, hvad der er i dem.

Så jeg mener: Der er jo mange gode grunde til at have en bedre kollektiv fødevarerproduktion end det, vi har.

Kl. 14:23

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 14:23

Torsten Schack Pedersen (V):
Jeg må jo igen rose hr. Frank Aaen for at tone rent flag. Nu kan jeg se, at Dansk Landbrug altså skal nationaliseres, og det må vi jo så afvente et forslag fra enhedslisten om. Ikke fordi jeg skal være den, der skal rette så mange af hr. Frank Aaens fejtagelser som muligt, men altså, Arla er da stadig væk et andelselskab.

Jeg må bare sige, at Enhedslisten altså er fuldstændig ligeglad med ethvert hensyn til skatteborgernes penge. Alt foregår bedst offentligt, og det er derfor, Enhedslisten er imod det her forslag. Det vil jeg bare anerkende, og jeg vil kvittere for en så klokkeklar udmelding, at privat er dårligt og offentligt er godt, og så må det være sådan. Tak for det.

Kl. 14:24

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 14:24

Frank Aaen (EL):
Ja, der var en anden fejl, der skulle have været rettet: Arla producerer ikke pølser, de producerer mælk. Det havde måske været på sin plads at have korrekset mig i det.

Vi går ikke ind for at nationalisere alt. Vi mener, at det er fint nok, at landbrug – altså, økologien – er selvejende. Det fremmer vi i modsætning til de enorme aktieselskaber, der er opbygget inden for landbrugets område, hvilket vi synes er forkert. Vi mener ikke, at alle virksomheder skal være nationaliserede. Tværtimod. En mangfoldighed af ejerformer synes vi er meget bedre og meget mere demokratisk, end at vi i dag har en monopolisering, som det er tilfældet på en lang række områder.

Kl. 14:24

Første næstformand (Svend Auken):
Jeg siger tak til ordføreren.

Inden jeg giver ordet til skatteministeren, er jeg nødt til at sige til ham, da han ikke havde glæde af at høre det, fordi han ikke var her, at

det vanskeliggør Folketingets arbejde på en urimelig måde, når ministrene ikke er til stede under førstebehandlingen af deres sager, og det vil jeg gerne indskærpe at man er.

Dermed være ikke sagt, at det ikke skete for mig som minister, men da blev det også stærkt indskærpet over for mig, så den nuværende skatteminister skal ikke slippe.

Det behøver ikke at gentage sig.
Værsgo til skatteministeren.

Kl. 14:25

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg takker, og jeg kan så sige, at hvis jeg på et tidspunkt får lov til at låne formandsstolen og noget tilsvarende skulle ske, ville jeg nok også indskærpe det over for en minister, som kom for sent. Det er selvfølgelig ikke klædeligt, at man gør det, og det skal jeg beklage.

Derimod skal jeg ikke beklage den meget livlige debat, der har været. Jeg synes, det har været opløftende at høre, hvor langt man kunne komme omkring fra hr. Frank Aaens ønske om nationalisering af – trods alt – kun visse virksomheder og så over til de mere ideologiske holdninger. Der var også en meget bred vifte af kritikpunkter, gående fra at det her er alt, alt for vidtgående og så over til hr. Mikkel Denckers ord om, at det slet ikke er vidtgående nok, fordi lønsumsafgift på egenproduktion helt mangler i forslaget her.

Det kunne jo godt tyde på, at det kunne være svært at samle, men det tror jeg faktisk ikke det er. Jeg tror faktisk, at når først eftertanken – forhåbentlig – melder sig hos ordførerne, vil der være en større grad af opbakning til lovforslaget her.

For hvad handler det om? Jo, det handler om, at hvis eksempelvis en kommune skal sørge for at drive sine busruter mest effektivt og gennemføre et udbud af opgaven, hvor deres egen virksomhedsgren byder ind på lige fod med en række private virksomheder, så er forholdet i dag det, at der kan man ikke være sikker på, at konkurrencen er lige, og dermed at borgerne i byen, i kommunen får den bedste service for de penge, som byrådet nu har sat af til det.

For forskellen er, at hvor den private budgiver skal beregne en lønsumsafgift og lægge den til sit bud, skal den kommunale del det ikke. Derfor er der en konkurrenceulighed.

Det er det samme, der gælder på dele af sundhedsområdet. Hvis f.eks. Region Midtjylland skal have behandlet nogle af sine patienter, står de med det valg enten at kunne indkøbe